

Διαφορετικά, differently, Ἐμπεδοκλῆς 53 πολλάκις δ' ἄλλω ς
Δημόκριτος 250 ἄλλω ς δ' οὐ.

ἄλλοτε (συνών. τότε). Ἄλλοτε, sometimes, Ξενοφάνης 26 ἄλλοτε ἄλλη Ἐμπεδοκλῆς 17.7-8, 26.5-6 ἄλλοτε μὲν Φιλότητι ... ἄλλοτε δ' αὖ ... Νείκεος ἔχθει 17.35 ἄλλοτε ἄλλα 20.2, 20.4 ἄλλοτε μὲν Φιλότητι ... ἄλλοτε δ' αὖτε ... Ἐρίδεσσι Διογένης 2.12 ἄλλοτε ἄλλοια. Πρβλ. ἄλλη, ἄλλος.

ἄλλότριος (ἀντίθ. ἴδιος). Ἄλλότριος/ξένος, alien, Παρμενίδης 14 νυκτιφαῆς περὶ γαῖαν ἀλώμενον ἄλλότριον φῶς Ἐμπεδοκλῆς 45 κυκλοτερεῖς περὶ γαῖαν ἐλίσσεται ἄλλότριον φῶς. || **ἄλλοτρία**. Ἀρχύτας 3.3 μαθὲν παρ' ἄλλω καὶ ἄλλοτρία.

ἄλλοφρονεῖν. Ἄλλοφρονῶ/ἀπὸ ταραχῇ ψυχικῇ σκέφτομαι ἄλλ' ἀντ' ἄλλων, aberrate, Δημόκριτος A 135 (DK II 116,30) ἐὰν δὲ περίθερμός τις ἢ περίψυχρος γένηται, μεταλλάττειν ... καὶ τοὺς παλαιοὺς καλῶς τοῦθ' ὑπολαβεῖν ὅτι ἐστὶν ἄλλοφρονεῖν.

ἄλμυρός. Ἄλμυρός, salty, Δημόκριτος A 135 (66) (DK II 118,17) ἄλμυρόν δὲ τὸν ἐκ μεγάλων καὶ οὐ περιφερῶν.

ἄλογεῖν. Δέν λογαριάζω/ἀδιαφορῶ, disregard/neglect, Δημόκριτος 174.3 ὅς δ' ἂν καὶ δίκης ἀλογῇ καὶ τὰ χρῆ ἐόντα μὴ ἔρδη.

ἄλογιστίη. Ἀφροσύνη/ἀνοησία, imprudence/unwiseness, Δημόκριτος 289 ἀλογιστίη μὴ ξυγχωρέειν ταῖσι κατὰ τὸν βίον ἀνάγκαις. Πρβλ. ἀβουλίη, ἀξυνεσίη, λογισμός.

ἄλογος (ἀντίθ. λογικός) 1. Ἄλογος/μὴ ἔλλογος, irrational/not reasonable, Φιλόλαος 11.23 τῷ ἀπείρῳ καὶ ἀνοήτῳ καὶ ἀλόγῳ φύσιος. || **τὰ ἄλογα** (συνών. ζῶον). Τὰ ζῶα, unreasoning creatures, Δημόκριτος 164.3 ὁμογενέσι ζώοις συναγελάζεται ὥς περιστρεαὶ περιστρεαῖς ... καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀλόγων ὡσαύτως 2. Παράλογος, contrary to reason/absurd, Δημόκριτος 292 ἄλλογοι τῶν ἀξυνέτων αἱ ἐλπίδες 3. Ἀσύμμετρος, asy-

